

РЕШЕНИЕ

№ 19914

гр. София, 10.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 29.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4158** по описа за **2025** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Р. Х. Х., роден на 05. 01. 2000 г., гражданин на С., със съдебен адрес: С.,
[улица], срещу Решение № 2596 / 18. 03. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за
бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно
приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е
незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Моли съдът да
постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 2596 / 18. 03. 2025 г. на председателя
на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът –председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез
процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на
жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени
представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № ПМЗ-В-74 / 17. 10. 2025 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят Р. Х. Х.,
роден на 05. 01. 2000 г., гражданин на С., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин -
сунит, етническа принадлежност - кюрд, семейно положение – женен, е поискал закрила.

С жалбоподателят е проведено интервю, за което е съставен протокол от 30. 10. 2024 г.,
подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното интервю

жалбоподателят, е посочил, че е напуснал С., защото там не може да се живее, няма нормални условия за живот, както и защото има война. Счита, че ако се върне в С. ще бъде принуден да се бие, като го търсили кюрдите и редовната армия.

С Решение 2596 / 18. 03. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 11. 04. 2025 г., а жалбата е депозирана на 17. 04. 2025 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които Р. Х. Х. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в С. се съдържа в справки вх. № МД-02-77 от 03. 02. 2025 г., вх. № МД-02-66 от 24. 01. 2025 г. и вх. № МД-02-12, както и в представените в съдебното заседание с вх. № МД-02-160 от 14. 03. 2025 г. и вх. № МД-02-262 от 19. 05. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Според справките, положението в С. започва да се

нормализира след падането на режима на Б. А.. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство.

Действително, съществува несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, но е налице и голям брой на доброволно завръщащи се сирийци. Според данни от ВКБООН, към 08. 05. 2025 г. за последните 5 месеца почти 500 000 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни.

Видно от тези справки, макар и да са налице проблеми със спазване на човешките права, страната бавно се съвзема. Налице са признаци за умерено икономическо развитие, но е проблем намаляваща хуманитарна помощ. Въпреки това, не може да се приеме, че С. е обхваната от хаос и е налице въоръжен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван и не е имал проблеми с властите.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. Р. Х. Х. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в С. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, като държавен служител или представител на предишната власт, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в С..

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

В проведеното интервю, жалбоподателят е посочил, че района където живее се контролира от кюрдите, като самия той е кюрд, но се опасява да го мобилизират в тяхната армия.

Видно обаче от справка вх. № МД-02-262 / 19. 05. 2025 г. на 18. 02. 2025 г. ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет се споразумяват да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийски правителство. В този смисъл, страха от мобилизация по отношение на жалбоподателя вече не съществува към настоящия момент.

Освен това, видно от изявленията на жалбоподателят братя и сестри от неговото семейство продължават да живеят в С., а съпругата му тръгнала с него, но останала в Турция.

В същото време, основните доводи свързани с невъзможността да се върне в родината си са свързани с бомбардировки на пограничните райони от страна на Турция, но самия жалбоподател сочи, че бил чувал за такива, но не е виждал с очите си.

Съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като проблемите, за които споменава са чисто финансови, поради което се касае за икономически причини за напускане на страната на произход, което обаче е извън приложното поле на ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х. Х., роден на 05. 01. 2000 г., гражданин на С., срещу Решение № 2596 / 18. 03. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: